

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

Iurie Diaconu

judcători

Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Burduh și Nicolae Craiu

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Polivenco Victor, în numele inculpatului Magaleas Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019 în cauza penală privindu-l pe

Magaleas Anatolie XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.06.2017 – 09.11.2018;

Instanța de apel: 30.11.2018 – 23.10.2019;

Instanța de recurs: 23.03.2020-26.05.2020.

Asupra recursului ordinar declarat de Polivenco Victor, în numele inculpatului Magaleas Anatolie, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul central, din 09 noiembrie 2018, Magaleas Anatolie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale, echivalentul a 30000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de până la 3 ani.

Acțiunea civilă a părții vătămate BC „Energbank” a fost admisă integral și s-a dispus încasarea din contul lui Magaleas Anatolie în beneficiul BC „Energbank” a prejudiciului material în sumă de 461000 lei.

Corpurile delictive – 5 cărucioare de inox, aflate la păstrare la Sîrghi Valerian – după intrarea în vigoare a sentinței, de restituit proprietarului SRL „Mezel Nord”.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Dabija Vasiliu în baza art. 251 Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Magaleas Anatolie, fiind fondator și administrator al SRL „Agrocutval” căruia la 20.12.2012 în s. Șuri, r. Drochia, i-au fost încredințate spre păstrare utilajul pentru producerea produselor din patiserie, ce aparține SRL „Agrocutval”, pe a căror bunuri mobile și imobile a fost aplicat sechestru prin

încheierea Judecătorei sect. Centru din 30.11.2012 la cererea BC „Energbank” SA, și care potrivit legii era obligat să asigure integritatea lor, avînd scopul însușirii, înstrăinării și tăinurii bunurilor sechestrate, acționînd în complicitate cu Istrate Octavian, în perioada de timp de la 20.12.2012 și pînă la 10.12.2013 a însușit, a înstrăinat și a tăinuit bunurile sechestrate ale SRL „Agrocultval” indicate în procesul-verbal al executorului judecătoresc din 20.12.2012 și anume: 3 rastel coacere pentru plus 60/80 „Italia” în valoare totală de 3000 lei, 60 tăvi coacere 60/40/2 în sumă totală de 3000 lei, 15 tăvi coacere 60/80/2 în sumă totală de 2000 lei, un mixer spiral 80 kg „Mac Pan MSP 80 Jet” în valoare de 15000 lei, un divizor semiautomat cu rotungere „Sinmag SM 330” în valoare de 14000 lei, un mixer planetar „Sinmag SM 401” în valoare de 20000 lei, o mașină de turat foitage „Pietro Berto 500X113” în valoare de 15000 lei, o masă rece de lucru de inox „Conradi” în valoare de 9000 lei, un divizor volumetric pentru aluat în valoare de 70000 lei, un divizor volumetric pentru aluat „200 PB” în sumă de 57000 lei, un dospitor dublu „CLAPT” cu 2 uși în valoare de 60000 lei, 2 mașini de măcinat pesmeți „MAC 100” în valoare de 6000 lei, mașină pentru feliat „Italia” în valoare de 8000 lei, un cernător inox pentru făină „PAC 120” în valoare de 14000 lei, 2 cuptoare multivatra „Ecomondial 53 C QE 400/50AT sn 07D008 și 07D009” în valoare de 150000 lei, mașină ambalat în folie termocontractabilă „S560” contractabilă în valoare de 15000 lei, cauzînd BC „Energbank” SA o daună materială în valoare totală de 461000 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baya art. 251 Cod penal – *însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor gajate, sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvîrșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.*

3. Nefiind de acord cu sentința inculpatul Magaleas Anatolie a depus apel nemotivat, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece nu a comis infracțiunea și concluzia instanței este una incorectă.

3.1. Apel motivat inculpatul nu a depus.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019, a fost respins ca nefundat apelul inculpatului și menținută sentința.

4.1. Instanța de apel a statuat că, temei pentru casarea sentinței instanței de fond lipsesc și că din analiza probelor administrate rezultă că dubiul judiciar a fost înlăturat și că starea de fapt și de drept reținută în seama lui Magaleas Anatolie este una corectă.

Astfel, versiunea de nerecunoaștere a vinei a fost apreciată ca fiind făcută în scopul exercitării libertății la autoincriminare și că vinovăția inculpatul care a însușit, înstrăinat și tănuit bunurile sechestrate i transmise sub semnătură spre păstrare lui, a fost dovedită prin:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate BC „Energbank” SA Selevestru Petru date în instanța de fond (vol. II, f.d. 124-129) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că la de 30.11.2012 prin încheierea Judecătorei Centru mun.Chișinău a fost acceptată în cadrul cauzei civile cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Energbank” înaintată față de SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocultval” cu privire la încasarea datoriei bancare. Prin încheierea instanței de judecată s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile mobile care aparțin cu drept de proprietate SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocultval” în sumă totală de 2732239,41 lei; 521460,98 dolari SUA și 83023,28 Euro cu eliberarea titlurilor executorii. Respectiv, la 20.12.2012 executorul judecătoresc Chiosa Anatol a sechestrat bunurile mobile utilaj tehnologic care aparțineau SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocultval”, cu întocmirea procesului-verbal de sechestr. Lista bunurilor sechestrate a fost indicată expres în procesul-verbal de sechestr din 20.12.2012. Sechestrarea bunurilor a fost efectuată în prezența administratorilor SRL „Mezel Nord” – Dabija Vasile și SRL „Agrocultval” – Magaleas Anatolie, cărora le-a fost transmise la păstrare și explicate prevederile art. 122 Cod de executare, fapt pentru care atât Dabija Vasile cât și Magaleas Anatolie au semnat personal. La 10.12.2013 întru executarea hotărârii Judecătorei Centru mun.Chișinău din 09.04.2013 executorul judecătoresc Svetlana Postovanu, în prezența reprezentantului BC „Energbank” și a martorilor a efectuat ieșirea la fața locului pentru aplicarea sechestrului pe bunurile mobile ale SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocultval”, constatînd că o parte din bunurile mobile sechestrate prin procesul-verbal de sechestr emis de executorul judecătoresc Chiosa Anatolie lipsesc. Dispariția bunurilor mobile sechestrate a cauzat băncii un prejudiciu material considerabil, avînd în vedere că acestea constituiau garanția rambursării creanței față de bancă în sumă de 2732239,41 lei; 521460,98 dolari SUA și 83023,28 Euro. În legătură cu cele menționate Banca Comercială în baza plîngerii nr-10/01-01/297 din 13.12.2013 a sesizat organul de urmărire penală, iar prin plîngerea suplimentară nr.10/01-01/146 din 12.05.2014 a prezentat organului de urmărire penală o informație suplimentară despre prejudiciul suportat.

- declarațiile martorului Bazic Aurel date în instanța de fond (vol. II, f.d. 122-123) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că îl cunoaște pe Octavian Istrate. În luna octombrie 2013 s-a întîlnit cu Octavian Istrate, unde acesta și l-a rugat să-l ajute să scoată utilajul din încăperea SRL „Mezel Nord”, încăperile au fost deschise de către Istrate Octavian. A lucrat acolo o zi sau două nu-și amintește, însă lucrările nu le-a efectuat de unul singur, cu el s-au mai aflat doi băieți. Au fost efectuate lucrări de demontarea utilajului, după aceasta utilajul demontat a fost încărcat în automobil. Unde a fost transportat utilajul de către Octavian Istrate el nu cunoaște. Cînd au intrat în încăpere pentru a demonta utilajul, careva

urme precum că ar fi sigilat utilajul nu a văzut. Nu a cunoscut faptul că utilajul a fost sechestrat de bancă, cunoștea faptul că utilajul îi aparținea lui Istrate Octavian. În timpul cât a lucrat la demontarea utilajului, atât pe Magaleas Anatolie, cât și pe Dabija Vasile nu i-a văzut la fața locului.

- declarațiile martorului Marcu Mihail date în instanța de fond (vol. II, f.d. 121) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că în toamna anului 2013 a fost trimis la depozit să încarce niște utilaje. A fost plătit de un bărbat numele căruia nu îl cunoaște. Acolo se mai aflau niște băieți care lucrau ca hamali și îl ajutau să încarce utilajul. La depozit a fost o singură dată. Pe Istrate Octavian nu-l cunoaște, cine era proprietarul depozitului de asemenea nu cunoaște. Pe inculpații prezenți în sală tot nu-i cunoaște, nu erau în ziua aceea la fața locului.

- declarațiile martorului Ceban Ghenadie date în instanța de fond (vol. II, f.d. 130-131) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că în luna septembrie 2013 lucra la ATS. Noaptea a observat cum a venit un bus de culoare albă de marca „Mercedes” la obiectul vecin, a fost parcat cu spatele și ceva se încărca acolo, ce anume nu a observat. A prevenit șeful care-l verifica noaptea. A doua zi a venit Țîbuleac Vitalie. Persoanele au intrat pe teritoriul obiectului vecin noaptea, i-a observat cum au intrat prin camera de supraveghere. Cunoaște faptul că afară erau două persoane – Istrate Octavian și Reveneală Mihail, câte persoane se aflau înăuntru nu cunoaște. Istrate Octavian s-a apropiat de gard și l-a întrebat ce treabă are, unde acesta i-a comunicat că păzește teritoriul său și supraveghează și teritoriul vecin. Nu cunoaște faptul cum se numea firma la obiectul vecin, cunoaște faptul că acolo se preparau mezeluri. Pe Magaleas Anatolie și Dabija Vasile nu i-a văzut niciodată. Pe Istrate Octavian nu-l cunoaște, din spusele lucrătorilor presupune că în acea seară a fost Istrate Octavian.

- declarațiile martorului Furtună Vasile date în instanța de fond (vol. II, f.d. 132-133) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că în perioada anilor 2010-2012 a activat la SRL „Agrocultval” în calitate de depozitar, uneori activa și la SRL „Mezel Nord”. Era același proprietar. Pe Dabija Vasile și Magaleas Anatolie îi cunoaște, deseori se întâlneau pe teritoriu. Cu Magaleas Anatolie se cunoaște de mai mult timp. Nu cunoaște luna, însă afară era zăpadă, unde a fost telefonat de Istrate Octavian care i-a comunicat că va veni o mașină și să-i dea 4 cărucioare de inox, unde acesta așa și a făcut. Nu cunoaște destinația acestor cărucioare. Nu cunoaște persoana cui a dat cărucioarele, a auzit că persoana era din s. Nicoreni, r. Drochia, însă să vadă persoana dată la moment nu o cunoaște. Careva bani nu i-au fost achitați. Careva acte nu au fost întocmite. În acea perioadă firmele nu lucrau. Nu a cunoscut faptul că cărucioarele sunt sechestrate. Careva indicații de la Dabija Vasile sau de

la Magaleas Anatolie pentru a preda cărucioarele nu a primit, a primit indicații de la Octavian Istrate. În timpul eliberării cărucioarelor, Dabija Vasile și Magaleas Anatolie nu se aflau pe teritoriu.

- declarațiile martorului Braga Ruslan date în instanța de fond (vol. II, f.d. 139) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că la data de 20.12.2012 împreună cu executorul judecătoresc și împreună cu colegul său Mitriuc Valeriu s-au deplasat către obiectul supus asigurării acțiunii. La fața locului au stabilit existența bunurilor conform listei bunurilor gajate care au fost menționate de către executorul judecătoresc în procesul-verbal de sechestru întocmit, la care au participat și administratorii Dabija Vasile și Magaleas Anatolie, pentru ce ultimii au semnat procesul-verbal de sechestru. Careva obiecții din partea debitorilor la acel moment nu au fost. Prezența lui Dabija Vasile și Magaleas Anatolie a fost asigurată de Octavian Istrate, care la acel moment era persoana împuternicită de administratori să le reprezinte companiile. La fața locului cu administratorii s-a comunicat, unde li s-a explicat faptul că bunurile urmează a fi transmise spre păstrare și ei ca administratori urmează să asigure paza. Cunoaște faptul că peste o perioadă de timp bunurile au dispărut fără acordul băncii.

- declarațiile martorului Chiosa Anatolie date în instanța de fond (vol. II, f.d. 138) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că a primit spre executare titlul executoriu emis de Judecătoria Centru mun.Chișinău privind asigurarea acțiunii și anume a bunurilor ce aparțin SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocultval”. La 20.12.2012 ieșind la fața locului a fost aplicat sechestru pe bunurile specificate în procesul-verbal de sechestru, conform procedurii bunurile au fost transmise spre păstrare administratorilor Dabija Vasile și Magaleas Anatolie. Persoanele care au participat la aplicarea sechestrului sunt specificate în procesul-verbal de sechestru. Când urma să se deplaseze la fața locului, s-a apropiat o persoană fără împuterniciri, căruia i-a explicat că nu are împuterniciri, totodată i-a explicat faptul că urmează a fi prezenți administratorii. Prin ce metodă persoana dată a informat administratorii nu cunoaște, însă la momentul deplasării în teritoriu pentru a aplica sechestru administratorii erau prezenți. Administratorilor le-au fost explicate drepturile și obligațiile, după semnarea procesului-verbal Magaleas Anatolie l-a întrebat pe Istrate Octavian precum că dacă nu va purta o oarecare răspundere.

- declarațiile martorului Mitriuc Valeriu date în instanța de fond (vol. II, f.d. 134-137) și cercetate în instanța de apel, din care reiese, că prin încheierea Judecătoriei Centru mun.Chișinău, adoptată în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată a BC „Energbank” SA către SRL „Mezel Nord” din or. Drochia și SRL „Agrocultval” din s. Șuri, r.

Drochia, cu privire la încasarea datoriei bancare, a fost dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile mobile ce aparțin SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocutval” în sumă de 2732239,41 lei; 521460,98 dolari SUA și 8302320 euro, cu eliberarea titlurilor executorii. La 20.12.2013 executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a sechestrat bunurile imobile care aparțineau SRL „Mezel Nord”, aflate în secția pentru prepararea și prelucrarea mezelurilor, fiind întocmit un proces-verbal. Tot prin acel proces-verbal au fost sechestrate și bunurile mobile care aparțineau cu drept de proprietate SRL „Agrocutval”. Sechestrarea bunurilor a fost efectuată în prezența administratorului SRL „Mezel Nord” Dabija Vasile și administratorului SRL „Agrocutval” Magaleas Anatolie, cărora le-au fost transmise spre păstrare și explicate prevederile art. 122 Cod de executare, și anume că nu au dreptul de a folosi sau înstrăina aceste bunuri, fapt pentru care administratorii au depus semnături. La data de 10.12.2013 întru executarea hotărârii judecătorești din 09.04.2013, executorul judecătoresc Postovan Svetlana și reprezentantul BC „Energbank” au efectuat ieșirea la fața locului, pentru aplicarea sechestrului pe bunurile mobile a SRL „Mezel Nord” și SRL „Agrocutval”, unde s-a constatat că bunurile sechestrate lipsesc. Astfel a fost cauzată a pagubă considerabilă băncii în sumă de 273223941 lei, 521460,98 dolari SUA și 8302318 euro.

- plîngerea președintelui Consiliului de Administrație a Băncii Comerciale „Energbank” SA, Iurii Vasilachi, privind începerea urmăririi penale în privința lui Dabija Vasile și Magaleas Anatolie pentru înstrăinarea bunurilor sechestrate (vol. I, f.d. 9, 180);

- lista utilajului gajat și sechestrat, întocmită de BC „Energbank” SA, care lipsește de pe adresa s. Șuri, r. Drochia (vol. I, f.d. 25-26);

- încheierea Judecătoriei Rîșcani din 10.02.2012 pe dosarul nr. 2-15554/2012 privind aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Agrocutval” în mărime de 3190878,96 lei și 210453,96 dolari SUA (vol. I, f.d. 29-30);

- extras din Registrul de Stat a persoanelor juridice nr. 1090 din 23.12.2011, privind SRL „Mezel Nord” înregistrată la 09.09.2009, în care este indicat ca administrator al întreprinderii Dabija Vasile (vol. I, f.d. 31);

- contract de gaj din 26 august 2011 încheiat între BC „Energbank” S.A. și SRL „Agrocutval”, în care au fost gajate bunuri în valoare de 300000 lei, semnat de Magaleas Anatolie, (vol. I, f.d. 33-37);

- contract de gaj din 09.08.2010 încheiat între BC „Energbank” SA și SRL „Mezel Nord”, în care au fost gajate bunuri în valoare de 3461416 lei, semnat de Dabija Vasiliu (vol. I, f.d. 42-44);

- contract de credit nr. 845-725 din 02.10.2009 cu acordurile adiționale încheiat între BC „Energbank” SA și SRL „Agrocutval” a sumei de 1200000 lei, semnat de Dabija Vasilii, (vol. I, f.d. 65-75);
- contract de credit nr. 845-726 din 07.10.2009 cu acordurile adiționale încheiat între BC „Energbank” SA și SRL „Mezel Nord” a sumei de 500000 lei, semnat de Istrate Octavian, (vol. I, f.d.76-84);
- contract de credit nr. 845-737 din 20.11.2009 cu acordurile adiționale încheiat între BC „Energbank” SA și SRL „Mezel Nord” a sumei de 176500 dolari SUA, semnat de Istrate Octavian, (vol. I, f.d. 85-93);
- contract de credit nr. 845-742 din 26.11.2009 cu acordurile adiționale încheiat între BC „Energbank” SA și SRL „Mezel Nord” a sumei de 84000 dolari SUA, semnat de Istrate Octavian, (vol. I, f.d. 94-99);
- contract de credit nr. 845-780 din 18.09.2010 cu acordurile adiționale încheiat între BC „Energbank” SA și SRL „Mezel Nord” a sumei de 61800 euro, semnat de Istrate Octavian, (vol. I, f.d. 112-113);
- încheierea Judecătoriai Centru din 30.11.2012 în dosarul nr. 2-6555/12, prin care a fost aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Mezel Nord” și „Agrocutval” (vol. I, f.d. 123);
- copia procurii emisă de Dabija Vasile la 09.08.2010 și din 16.09.2009, prin care l-a împuternicit pe Istrate Octavian să reprezinte interesele „Mezel Nord” (vol. I, f.d. 125, 126);
- fișa persoanei juridice SRL „Agrocutval”, potrivit căreia fondator și administrator al acesteia este Magaleas Anatolie (vol. I, f.d. 128);
- proces-verbal întocmit de executorul judecătoresc Chiosa Anatolie la 20.12.2012 pe adresa s. Șuri, r. Drochia, pentru a efectua executarea titlului executoriu nr. 2-6556/12 din 30.11.2012 emis de Judecătoria Centru, prin care este aplicat sechestru pe bunurile SRL „Mezel-Nord” și SRL „Agrocutval”. Ieșind la fața locului executorul a aplicat sechestru pe bunurile acestor întreprinderi conform listei enumerate și a preîntâmpinat în scris pe Dabija Vasile și Magaleas Anatolie despre răspunderea penală pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea, tănuirea bunurilor sechestrate (vol. I, f.d. 130-131);
- proces-verbal din 10.12.2013 întocmit de executorul judecătoresc S. Postovanu, prin care se executa încasarea datoriei în mod solidar de la SRL „Mezel-Nord” și SRL „Agrocutval” în beneficiul BC „Energbank” și prin care confirmă, că o parte din bunurile sechestrate prin procesul-verbal din 20.12.2012 lipsesc (vol. I, f.d. 132);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului la ÎI „Sîrghi Valerian” din s. Nicoreni, unde au fost depistate 5 cărucioare de inox, fiind examinate și transmise spre păstrare lui Sîrghi Valeriu (vol. I, f.d. 150-151).

La individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont pe deplin de prevederile art. 61 Cod penal cât și de cele ale art. 7 și 75 Cod penal, pedeapsa fiind numită în limitele sancțiunii și adecvată celor comise.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Polivenco Victor, în numele inculpatului, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 11) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor instanțelor ierarhic-inferioare, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui Magaleas Anatolie.

În motivarea cererii de recurs a invocat că:

- potrivit materialelor cauzei penale, fapta infracțională a fost comisă la 10 decembrie 2013, astfel că, la moment a expirat termenul de prescripție pentru tragerea a răspunderea penală a lui Magaleas Anatolie în baza art. 251 Cod penal;

- din probele administrate rezultă că Magaleas Anatolie nu se face vinovat în cele incriminate lui, or martorii audiați au arătat că acțiunile de ridicare și transportare a bunurilor sechestrate din depozitele SRL „Agrocutval” au fost dirijate de Istrate Octavian și că Magaleas Anatolie și Dabija Vasilii sunt persoane ce nu au administrat proprietatea SRL „Agrocutval” ci de Istrate Octavian.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru:

- neconstatarea temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, argumentând că instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. Mai mult, din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă acestea nu reprezintă temeiuri de recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală;

- constatarea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, circumstanță asupra căreia instanța de apel nu s-a expus, cerință obligatorie, potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală.

7. Colegiul Penal statuează că recursul ordinar că a fost depus în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei având loc la 04 decembrie 2019, iar recursul a fost depus prin intermediul Oficiului Poștal la 19 decembrie 2019 și că nu este în mod vădit nefondat în sensul articolului 432 Cod de procedură penală, fiind admisibil.

8. Hotărârea judecătorească în privința acțiunii penale intentate lui Dabija Vasilii nu a fost contestată, ea devenind definitivă, conform art. 466 alin. (2) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală. Astfel, obiect de studiu în instanța de recurs, este soluția adoptată și pronunțată doar în privința lui Magaleas Anatolie.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente:

Prevederile art. 414 Cod de procedură penală stipulează că *instanța de apel, judecând apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Or, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.*

Chestiunile de fapt pe care le poate soluționa instanța de apel sânt: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.*

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sânt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

Relevant este de specificat în acest context și că, *hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Deci, instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată la situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăție sau nevinovăție, încadrarea juridică a faptei săvârșite sau temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Potrivit materialelor cauzei, Magaleas Anatolie a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal în perioada 20 decembrie 2012 – 10 decembrie 2013.

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central, din 09 noiembrie 2018, Magaleas Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 251 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de până la 3 (trei) ani.

Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat și prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

În motivarea recursului s-au invocat ca temei de casare a hotărârii contestate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 11) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când ... *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ... când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.*

Cu referire la temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentelor erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

În lumina jurisprudenței CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (hotărârea *Taxquet versus Belgia*), obligația instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, neputând fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, or numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre (hotărârea *Van de Hurk versus Olanda*).

Potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în

săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Din lecturarea textului hotărârilor judecătorești recurate se constată, că acestea corespund rigorilor enunțate supra și că, instanțele de fond, și-au argumentat poziția enunțată, indicând la temeiurile de fapt și de drept ce permit concluzionarea că Magaleas Anatolie se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

Opinia recurentului că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanțele de fond, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Motivele recurentului nu și-au găsit confirmare și cele invocate de apărare au fost obiect de studiu și temeiurile de respingere a acestora se conțin în detaliu în textul hotărârilor recurate, motiv pentru care, instanța de recurs, prea afirmațiile jurisdicției de primă instanță privitor la confirmarea vinovăției lui Magaleas Anatolie, însușindu-le pe deplin și a căror reluare nu se mai impune (hotărârea CtEDO *García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (hotărârea CtEDO *Boldea versus România*).

De asemenea, din conținutul recursului se evidențiază că recurentul, invocând pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă acestea nu reprezintă temei de recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind inacceptabil faptul că, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a hotărârilor prin care a fost constatată vinovăția persoanei, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată. Simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminare a cauzei în fond. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit (hotărârea CtEDO *Ryabykh versus Federația Rusă*).

Cu referire la temeiul invocat în conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, se menționează că, instanța de apel, adoptând soluția nu a ținut cont de faptul că, infracțiunea săvârșită de inculpat, la momentul comiterii faptei infracționale, se

sanționa cu amendă în mărime de la 1000 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 (trei) ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 (trei) ani.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, *infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 (cinci) ani inclusiv.*

Art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal stipulează că, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat 5 (cinci) ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.*

La caz, data consumării infracțiunii săvârșite de Magaleas Anatolie se consideră 10 decembrie 2013 și de la această dată, până la data pronunțării hotărârii de către instanța de apel, 23 octombrie 2019, s-a scurs un termen de mai mult de 5 ani, prescripția tragerii la răspundere penală fiind expirată.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs casează parțial sau total hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația inculpatului.*

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Din interpretarea normelor expuse supra, rezultă că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

În lumina practicii constante a CtEDO și a instanțelor naționale, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, de vreme ce viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CoEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, instanțele de recurs fiind obligate de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Generalizând cele enunțate, luând în considerație faptul că, recursul ordinar în cauza penală reprezintă o cale de atac ordinară, ca și apelul, preponderent de casare, destinată a repara, în principal, erorile de drept comise de instanța de judecată, Colegiul penal, ținând

cont de prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, constată că termenul de 5 (cinci) ani a expirat la 10 decembrie 2018, iar conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă penală în cazul expirării termenului de prescripție.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea a unei hotărâri noi, cu liberarea de pedeapsă penală a lui Magaleas Anatolie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Polivenco Victor, în numele inculpatului Magaleas Anatolie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2019 și parțial sentința Judecătorei Drochia, sediul central, din 19 noiembrie 2018, în partea stabilirii pedepsei lui **Magaleas Anatolie XXXXX** recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal, și dispune liberarea de răspundere penală, conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

În rest, sentința se menține.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 23 iunie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecător

Liliana Catan

Judecător

Ion Guzun

Judecător

Victor Burduh

Judecător

Nicolae Craiu